

Sygn. akt I CKN 603/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 24 marca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSN - Lech Walentynowicz
Sędziowie:	SN - Tadeusz Domińczyk
	SN - Iwona Koper (spraw.)
Protokolant:	Beata Rogalska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2000 r.

na rozprawie sprawy

z wniosku J. W.

z udziałem W. K., A. M., M. M., W. R., C. K., X. K., T. K., S. W., I. R. i S. R.

o dział spadku i zniesienie współwłasności

na skutek kasacji wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w P.

z dnia 3 grudnia 1997 r., sygn. akt I Ca [...]

p o s t a n a w i a:

oddalić kasację.

U Z A S A D N I E N I E

W sprawie z wniosku J. W. o dział spadku po A. R. i zniesienie współwłasności Sąd Rejonowy w P. postanowieniem wstępnym z dnia 8 maja 1997 r. stwierdził, że uczestnicy postępowania S. i A. małżonkowie R. nabyli przez zasiedzenie z dniem 3 stycznia 1967 r. na prawach wspólności ustawowej własność nieruchomości położonej we wsi B. składającej się z działek oznaczonych numerami: [...]4 o powierzchni 0,98 ha, [...]5 o powierzchni 0,23 ha, i [...]6/3 o powierzchni 1,3803 ha, a także własność wynoszącego $\frac{1}{2}$ części udziału w działce nr [...]6/2 o powierzchni 0,1967 ha, zaś małżonkowie S. i J. W. nabyli przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 1984 r. na prawach wspólności ustawowej własność wynoszącego $\frac{1}{2}$ część udziału w działce [...]6/2.

W ustaleniach, na których oparte zostało rozstrzygnięcie w części dotyczącej nabycia działki nr [...]6/2 Sąd Rejonowy przyjął na podstawie zeznań uczestników I. R., W. R. i T. K. oraz zeznań wnioskodawczynie J. W., przy uwzględnieniu opinii biegłego geodety M. Y. oraz przy braku dowodów przeciwnych, że stan posiadania wymienionej działki przez wnioskodawczynię nie wykraczał poza południową jej granicę przebiegającą północną stroną stodoły. Do współposiadania tej działki małżonkowie R. dopuścili córkę J. i jej męża S. w 1953 roku, a bieg terminu zasiedzenia na ich rzecz rozpoczął się nie później niż z pierwszym dniem 1954 r. i zakończył 1 stycznia 1984 r. Zaistniały stan posiadania nie pozwolił na ustalenie posiadania wyodrębnionych działek. Jako jej współposiadacze małżonkowie R. i W. nabyli ją na współwłasność w równych częściach.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 1997 r. Sąd Wojewódzki w P. oddalił apelację wnioskodawczynie od powyższego postanowienia w której skarżąca zarzucając sprzeczność ustaleń sądu pierwszej instancji z treścią materiału

dowodowego przez ograniczenie zasiedzenia do działki nr [...]6/2 o obszarze 0,1967 ha domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Podzielając ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy uznał że znajdują one oparcie we wskazanych przez ten Sąd dowodach, a ich przeprowadzenie było wystarczające dla wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności w zakresie objętym zarzutem apelacji.

Kasacja wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Wojewódzkiego podnosi na podstawie z art. 393¹ pkt 2 kpc zarzuty naruszenia przepisów art. 233 § 1 i 328 § 2 kpc oraz art. 382 i 385 kpc przez pominięcie przy jego ferowaniu dowodów zebranych w postępowaniu pierwszej instancji i w wyniku tego uchybienia oddalenie apelacji jako bezzasadnej. We wnioskach kasacji skarżąca domaga się uchylenia zaskarżonego postanowienia oraz poprzedzającego je orzeczenia Sądu Rejonowego i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie kasacyjne ograniczone jest do badania i oceny zasadności podstaw kasacji, którymi Sąd Najwyższy jest związany (art. 393¹¹ kpc). Zakres, w jakim orzeczenie sądu drugiej instancji podlega kontroli kasacyjnej wyznacza kasator (za wyjątkiem nieważności postępowania przed tym sądem, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu) przez przytoczenie podstaw kasacji i ich uzasadnienie.

Warunkiem podjęcia przez Sąd Najwyższy merytorycznej oceny kasacji jest więc takie sprecyzowanie jej zarzutów, które jasno i jednoznacznie określa zakres kognicji, a w jej granicach powinności tego Sądu. Dla spełnienia tego wymogu konieczne jest w szczególności wskazanie naruszonych przepisów, z określeniem na czym ich naruszenie polega i w czym się przejawia, a w przypadku powoływania się na drugą podstawę kasacyjną także wykazanie, że konkretne uchybienie procesowe mogło mieć wpływ na wynik postępowania.

Uzasadnienie powołanej w kasacji wnioskodawczyni podstawy sprowadza się i ogranicza do zawartego w jej petitum stwierdzenia, iż Sąd Wojewódzki pominął dowody zebrane w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oraz konkludującego wywód uzasadnienia, stwierdzenia, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala na uznanie słuszności ustaleń sądowych, wobec przytoczonych ogólnikowo stwierdzeń uzasadniających wydane orzeczenie. Jego stopień ogólności, graniczący z brakiem uzasadnienia podstawy kasacji, nie daje Sądowi Najwyższemu możliwości dokonania kontroli zaskarżonego postanowienia pod kątem naruszenia wskazanych w niej przepisów, a co za tym idzie jej zasadności.

W tym stanie rzeczy podstawa kasacji musi być uznana za nieusprawiedliwioną, co skutkuje oddalenie kasacji stosownie do art. 393¹² kpc.